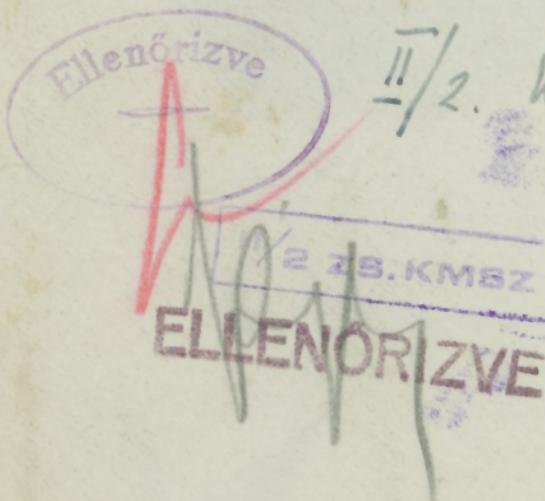

44

Broncksteiner László

II/2. Kmsz. Bürlövőmény

Nagybenesna p.f. 3.

Ung v.m.

csalódás amikor tanácsosodott nem mehetünk
hara. Most pedig itt a más az új élet, amelyben
rövidebb időről a régies mint az utolsó
hónapokban. Tanulni, olvasni részük
szellemileg ki vonuzzák elérve. Most Bejeges
lennék egyszerre hárrom íj nevelés is tanulni,
szellemiszerszámukat is regények olvasni, is a
környezet tudományosból legalább ast felfrissíteni
annak tudomány. Itt nagyon semmilyen a helyzet, est
személyesesen nem szedik meg, komolyabb mértékben.
Máll híren belegen feküdtem, ahol minden
olvasni és tanulni, a magát csak így repülök.

Nehány gondolat fedi előző levélmet, nem
nem tudom elérni Téged. Remélem minden levélbeli
folyamatosan fogcsalogandummal folyamatosan fenn -
tartani; igyekszem gyakran írnival, bár most esetén inkább
írni is forralt vagyok; a munka részére változatos,
egyébként tökéleg, másik nap megint nehéz.
Különben a négi tempóval változallamban megmaradt.

Ez év mult híren minden volt, teljesen v.
hármaszor is fenn volt nálunk, sőt beszéltek rólam, —
de december óta nem írt figyelem, hogy a januári levélről
elvészett). Kicsit van már álmus vagyok.

Sokszor szívből üdvözöl harálos Gyuri

Pestebős, 1944. febr. 25.

Keresztes Bébi!

Ha jól emlékszem igyen 18-án
választottam fenyvesvölgyi lajosdra, de l' magasra
mentem meg ottan volt, hogy elköltözik. Remélem
azért borábbiakkal letelepedik meg Rapszad.

Örölkök, hogy teljesen a munka-
és lakóhelyed és újra van időt olvasgatni.
Hiszen egy-egy óra ami olvashatunk, vagy
máshogyan szellemileg foglalkozhatunk,
tanulhatunk, olyan tanulmat amely emlékez-
tőnkbe veszünk, ad a magunk. Most már
én is megértem arra az elvérzetet amit a
levélről nyíjt. Ez egyszer azon dolgoznak
amelyükkel ottantól lávol tanítani meg
érettelmi. Sőt hiszem ezáltal az ottani
eléltünk, ha egyszer majd haradunk
gyardagabb, tanulmasabb lesz, mint mielőtt
levonultunk.

Ma vagyott magánlakás idő volt. Tavasz volt valahogyan a hűvözőben (igaz itt volt egy kis hóvirárral töörök). Elénkben eszembe jutottak az Endrődy-Atai rétáról, tiszta tavarral, békégelesenek. De egész tavabeszedő időszak plomberinnek tűnt mostan, talán nem is csodálkozott nagyon, ha egyszerre olyan arányban elredné fel. Február közepén tisztított a mag és megtudta rövesen hozzá - Rácsolódott előbbi életem. Emlékezetemben minden íjból elénkül él. Berecken mintha minden előbbi élet, nélküly halvány ponkotól eltekintve, el lett volna töörök. Már kizártólagon a jellemek is a Karácsongi szabadságban, mint fonalasztás és ideálisságos jövőnkkel ellentük. Minden más egyszerűen tisztít az élelmiből. Túlajdonképpen est még sem érhető. Talán azt, mert az élelet nem ungraya kívülbelül semmilyen mint arcfel? Volt idő,

amikor feltétlen, hogy minden odolgi élmény, tapasztalat, amit tanultam és olvastam elvezet. Vagyis minden örökké emléke megmarad, mert minden önmellek gondolatokban gyarapodó periódus volt; förént az Odóberi Tora negyed, amelyek fantasztikus minélben és népeken oly gyakorlatosan gyarapodtak voltak (és elvezettem mint egy gyöngyöri romantisztikus gyűjtemény, vagy aquanell merillőkötést) is a csillagos tisztával, amikor Jánossal filozófáltunk. Akkor nagyon sok gondolatom kívántakozott levélbe, de inkább csak lelkünkben egyszer - egy levél. Minél ezer a gondolat sorozata. Tízötölegek tennézeti türeményekben (legalábbis részben az volt) is az új élelmódunk, vagyis orosznak az impresszionisták követők tennézeti voltak, nem maradtak meg bennem, és magyobb részt elvésztek részben, hiszen nem teljesen papírra is mint előző emlékekben emlékezetem akkor nem mi törek. Sembian következett a nölt decembervi napok, a